Raad van State

200708111/1.
Datum uitspraak: 22 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/44343 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 25 oktober 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 augustus 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 oktober 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

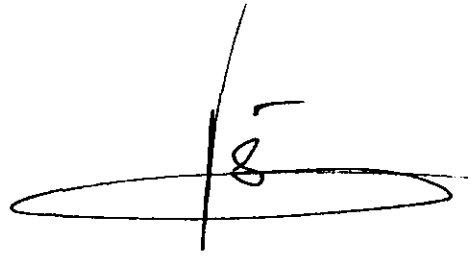
w.g. Mondt-Schouten
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 januari 2008

248-501.
Verzonden: 22 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak
artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jº artikel 71 van de Vreemdelingenwet (Vw) 2000

reg. nr.: AWB 06/44343

V.nr.:

inzake: geboren op van gestelde Liberiaanse nationaliteit, wonende te eiser,
gemachtigde: mr. K. Mohassel Zadeh, advocaat te 's-Gravenhage,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder,
gemachtigde: mr. R.M. ter Hart, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 3 juni 2003 heeft eiser een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. Op 28 augustus 2003 heeft verweerder aan eiser schriftelijk mededeling gedaan van het (*eerste*) voornemen de aanvraag af te wijzen. Bij brief van 28 september 2003 heeft eiser zijn zienswijze op dit voornemen naar voren gebracht. Op 11 mei 2006 heeft verweerder aan eiser schriftelijk mededeling gedaan van het (*tweede*) voornemen de aanvraag af te wijzen. Bij brief van 12 juni 2006 heeft eiser zijn zienswijze op dit voornemen naar voren gebracht. Bij besluit van 15 augustus 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.

2. Bij beroepschrift van 12 september 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. De gronden van het beroep zijn ingediend bij brief van 10 oktober 2006. Op 13 december 2006 zijn de op de zaak betrekking hebbende stukken van verweerder ter griffie ontvangen. In het verweerschrift van 23 februari 2007 heeft verweerder geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

3. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 28 juni 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde.

4. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. FEITEN

In dit geding gaat de rechtbank uit van de volgende feiten

1. In het dossier bevindt zich een rapport van taalanalyse van 5 juli 2003 waarin wordt geconcludeerd dat eiser eenduidig niet is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Liberia. De taalanalist wijst erop dat eiser niet in staat is uitgebreide, gedetailleerde informatie te verstrekken

over zijn beweerde leefomgeving en land van herkomst, dat hij niet in staat is Loma te spreken (de taal van zijn beweerde stam) en dat hij Engels als voertaal beheerst maar daarnaast een andere taal als moedertaal moet hebben die hij niet op de opname laat horen.
Eiser heeft een dossieranalyse van de Taalstudio overgelegd. De Taalstudio concludeert dat de kwaliteit van het rapport taalanalyse slecht is.
Het Bureau Land en Taal (BLT) heeft hierop gereageerd bij schrijven van 10 augustus 2006. Het BLT is van mening dat van het rapport van taalanalyse dient te worden uitgegaan.

III. STANDPUNTEN PARTIJEN

1. Verweerder stelt zich op het standpunt dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000.
Eiser heeft geen documenten overgelegd om zijn nationaliteit, identiteit en reisroute te kunnen vaststellen en hij heeft niet aannemelijk weten te maken dat het ontbreken van die documenten niet aan hem is toe te rekenen. Evenmin heeft eiser zijn reisverhaal aannemelijk gemaakt door het afleggen van gedetailleerde en verifieerbare verklaringen hieromtrent. Derhalve is de oprechtheid van eiser op voorhand aangetast en wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.
Voorts is in het rapport van de taalanalyse van 5 juli 2003 geconcludeerd dat eiser eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Liberia. Deze conclusie wordt nog eens bevestigd door de omstandigheid dat eiser ten aanzien van zijn gestelde land van herkomst en nationaliteit geen overtuigende verklaringen heeft afgelegd. Daarom wordt het niet geloofwaardig geacht dat eiser afkomstig is uit Liberia en de Liberiaanse nationaliteit heeft en kan aan eisers asielrelaas dat is gesitueerd in Liberia geen waarde worden gehecht, om welke reden zijn gestelde problemen niet inhoudelijk worden getoetst.

2. Eiser legt aan het beroep ten grondslag dat hij in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunning.
Van een verstekeling op een schip kan redelijkerwijs niet worden verwacht dat hij informatie verschaft over de kleur van het schip als hij 's avonds op het schip komt en over de vlag van het schip als hij geen vlag heeft gezien. Van een verstekeling kan evenmin worden verwacht dat hij ervan op de hoogte is wat de naam is van de rederij van het schip, aangezien die informatie niet op het schip wordt vermeld.
Verweerder moet, gelet op de omstandigheid dat eiser tijdens de oorlog was ondergedoken, nader motiveren dat de oorlogssituatie in Liberia geen omstandigheid is die ertoe kan leiden dat het ontbreken van identiteitsdocumenten hem kan worden toegerekend en dat eiser zich daarvoor tot de autoriteiten had moeten wenden. Eiser heeft zich in Nederland gewend tot de Liberiaanse ambassade voor het aanvragen van een identiteitsdocument maar hij is niet geholpen.
De taalanalyse is niet zorgvuldig geweest en de resultaten daarvan kunnen niet dienen ter onderbouwing van de bestreden beschikking. Eiser verwijst daarbij naar de dossieranalyse door de Taalstudio, waarin wordt geconcludeerd dat de kwaliteit van het rapport van taalanalyse slecht is.

3. In het verweerschrift heeft verweerder onder meer gewezen op de taalanalyse van 5 juli 2003. Door het achterwege laten van een contra-expertise blijft de gerezen twijfel aan eisers identiteit en nationaliteit bestaan. De overgelegde dossieranalyse van de Taalstudio en de eerst in beroep overgelegde brief van 23 maart 2006 van de Taalstudio bevatten geen concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de taalanalyse maar enkel kritische kanttekeningen. Verweerder verwijst daarbij naar de brief van 10 augustus 2006 van het BLT. In de brief van de Taalstudio wordt bovendien niet geconcludeerd dat eiser (wel) tot de spraak- en cultuurgemeenschap van Liberia behoort.

IV. OVERWEGINGEN

1. Aan de orde is de vraag of het bestreden besluit, in het licht van de daartegen aangevoerde beroepsgronden, in rechte stand kan houden.

2. Ingevolge artikel 13 van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd indien met de aanwezigheid van de vreemdeling een wezenlijk Nederlands belang is gediend, dan wel indien internationale verplichtingen of klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

3. Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is de Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

4. Op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 kan - voor zover hier van belang - een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:
a. die verdragsvluchteling is;
b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.

5. Artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000, wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f van genoemd artikel wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

6. Uit het beleid van verweerder volgt dat indien wordt vastgesteld dat ten aanzien van één van de elementen identiteit, nationaliteit, reisroute of asielrelaas documenten ontbreken, en dit de betrokkene kan worden toegerekend, dit voldoende is voor de algemene conclusie dat sprake is van het "toerekenbaar ontbreken van documenten". Op basis van ditzelfde beleid kan in het geval dat een asielzoeker geen documenten inzake de reisroute overlegt, maar omtrent de reisroute en het ontbreken van documenten een consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaring aflegt, de asielzoeker blijk geven van wil tot medewerking aan de vaststelling van de reisroute. Wanneer de verifieerbare elementen blijken te kloppen, kan de conclusie zijn dat het volledig ontbreken van documenten inzake de reisroute niet aan de asielzoeker is toe te rekenen.

De rechtbank overweegt het volgende.

7. Niet is in geschil dat eiser ter staving van de door hem gestelde reisroute geen enkel document heeft overgelegd. Nu eiser voorts zijn reis naar Nederland niet gedetailleerder heeft kunnen beschrijven dan hij heeft gedaan, heeft verweerder eiser kunnen tegenwerpen dat hij zijn reisverhaal niet aannemelijk heeft gemaakt.
Verweerder heeft zich dan ook in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiser toerekenbaar geen documenten ter staving van zijn reisroute heeft overgelegd. Dit leidt (reeds) tot de conclusie dat verweerder hem in redelijkheid toerekenbaar ongedocumenteerd heeft kunnen achten.

8. Gelet op het voorgaande, en conform bestendige jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling), heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat van het asielrelaas positieve overtuigingskracht dient uit te gaan.

Verweerder meent dat de vereiste positieve overtuigingskracht ontbreekt. Op basis van het resultaat van de taalanalyse heeft verweerder de door eiser gestelde nationaliteit en daarmee zijn hele relaas, niet geloofwaardig geacht.

9. Ingevolge vaste jurisprudentie van de Afdeling, onder meer de uitspraak van 26 augustus 2003 (JV 2003/455), mag verweerder in het kader van het onderzoek naar de nationaliteit, dan wel het land of de plaats van herkomst van een vreemdeling, een taalanalyse laten uitvoeren. Door dat te doen, komt verweerder de vreemdeling tegemoet in de voldoening van de ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 op de vreemdeling rustende last om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken, indien twijfel gerezen is aan de gestelde herkomst. Wanneer de taalanalyse deze twijfel niet wegneemt, kan de vreemdeling deze door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen. De vreemdeling kan niet enkel door het plaatsen van kritische kanttekeningen bij de uitgevoerde taalanalyse teweeg brengen dat verweerder een nieuwe taalanalyse moet verrichten, dan wel van een van de taalanalyse afwijkende conclusie dient uit te gaan. Door het achterwege laten van een contra-expertise blijft de gerezen twijfel aan identiteit en nationaliteit bestaan.

10. Verweerder kan een deskundigenadvies van het BLT vragen ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Indien een zodanig advies op onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze is opgesteld, mag verweerder bij de beoordeling van een aanvraag om toelating in beginsel van het advies uitgaan. Dit is eerst anders indien eiser, volgens vaste rechtspraak van de Afdeling, concrete aanknopingspunten voor twijfel biedt aan de juistheid en volledigheid van dit deskundigenbericht.

11. Gelet op het vorenstaande heeft verweerder zich bij het nemen van het bestreden besluit in beginsel kunnen baseren op de door het BLT verrichte taalanalyse van 15 augustus 2005, waaruit blijkt dat eiser *eenduidig niet* is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap van Liberia. Daarbij is van belang dat het vaste jurisprudentie van de Afdeling is, dat de taalanalisten van het BLT van de IND op zorgvuldige wijze worden geselecteerd en onder voortdurende kwaliteitscontrole staan. De Afdeling heeft bij uitspraak van 22 december 2004 (200406677/1) geoordeeld dat verweerder, door het inschakelen van dit bureau, heeft voldaan aan de op haar rustende verplichting zich te vergewissen van de zorgvuldigheid van de verrichte taalanalyse. Nu eiser, hoewel hij daartoe in de gelegenheid is gesteld, heeft nagelaten een contra-expertise over te leggen, heeft verweerder zich op het deskundigenadvies van het BLT kunnen baseren. De kritische kanttekeningen die eiser heeft geplaatst bij de deskundigheid van de taalanalist bieden, in het licht van de voornoemde Afdelingsjurisprudentie, geen concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid en volledigheid van het deskundigenbericht. Het door eiser eerst in beroep overgelegde 'plan van aanpak' van 23 maart 2006 van de Taalstudio is daartoe eveneens onvoldoende.

12. Op grond van het bovenstaande heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank de gestelde nationaliteit van eiser in redelijkheid ongeloofwaardig kunnen achten, en daarmee het gehele asielrelaas van eiser. Verweerder heeft dan ook terecht besloten dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000.

13. De conclusie is dat het bestreden besluit de rechterlijke toets kan doorstaan. Daarom zal de rechtbank het beroep ongegrond verklaren.

14. Van omstandigheden op grond waarvan één van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

V. BESLISSING

De rechtbank

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan op 25 oktober 2007 door mr. P.H.A. Knol, rechter, in tegenwoordigheid van M.C. Tilman, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier De rechter

Afschrift verzonden op: [illegible]

Conc.: MT
Coll:JV
D: C

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

MOHASSEL ZADEH ADVOCATENKANTOOR

Mw.mr. K. Mohassel Zadeh
Advocaat en procureur

Westeinde 207
Postbus 865
2501 CW 'S-Gravenhage

Tel : 070-346 75 38
Fax : 070-346 76 81

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN 6933
2 0 NOV 2007 B
ZAAKNR. VIII
AAN: VI
BEHANDELD: DD: PAR:

Raad van State
Afdeling vreemdelingzaken
Postbus 20019
2500 EA's-Gravenhage
Per post en fax: 070-365 13 80

Uw ref:
Onze ref: 20032002
Betreft: /staat

Den Haag, 20 november 2007

Hoger beroep

Edelachtbare college,

In bovenvermelde procedure wendden zich tot mij de heer verder te noemen appellant, geboren op van Liberiaanse nationaliteit, INDnr. 0306.03.0340 en Vnr. met het verzoek om namens hem hoger beroep in te stellen tegen de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zitting houdende te Amsterdam, met kenmerk 06/44343, gedaan op 25 oktober 2007. **Productie 1**

Appellant heeft mij mevrouw mr. K. Mohassel Zadeh, advocate te 's-Gravenhage hiertoe bepaaldelijk gevolmachtigd. Hierbij treft u aan een machtiging hoger beroep vreemdelingenzaken waaruit blijkt dat appellant ondergetekende bepaaldelijk gevolmachtigd heeft tot het instellen van hoger beroep. **Productie 2**

Het beroep was gericht tegen de beschikking van de IND d.d. 15 augustus 2006 waarbij de asielaanvraag van appellanten om toelating als asielzoeker is afgewezen. **Productie 3**

De grieven van het hogere beroep worden hieronder nader uiteen gezet. Appellant is van mening dat er in onderhavige procedure " vragen spelen die in het belang van rechtseenheid, rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven" zoals in het parlement is overwogen bij de instelling van onderhavige beperkte vorm van hoger beroep. Het onderhavige hogere beroepschrift leent zich volgens appellant derhalve niet voor verkorte afdoening ex artikel 91 VW 2000.

<u>Ontvankelijkheid:</u>

Appellant komt in hoger beroep tegen een uitspraak van de rechtbank Amsterdam gedaan inzake de afwijzing van zijn asielaanvraag en valt derhalve niet onder de in artikel 84 van de VW 2000 genoemde uitspraken waartegen geen hoger beroep mogelijk is.

De aansprakelijk is beperkt tot het bedrag dat in het voorkomende geval, onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.
The liability shall be limited to the amount which is paid out under the professional liability policy in the matter concerned.

Bovendien is appellant op grond van de Vw2000 gerechtigd om in hoger beroep te komen tegen de voornoemde uitspraak en behoort derhalve tot de kring der beroepsgerechtigden. Voorts is appellant binnen de daarvoor gestelde termijn van vier weken in hoger beroep gekomen en dient hierom in zijn beroep ontvankelijk te worden verklaard.

Ten slotte heeft de gemachtigde uitdrukkelijk gesteld namens appellant gevolmachtigd te zijn hoger beroep in te dienen en is tevens een schriftelijke machtiging overgelegd.Gezien het voorgaande dient appellant in zijn hoger beroep ontvankelijk te worden verklaard.

Aangevallen uitspraak

In de aangevallen uitspraak wordt overwogen dat verweerder het niet overleggen van reisbescheiden aan appellant heeft kunnen toerekenen en zich op het standpunt mogen stellen dat appellant zijn reisverhaal niet aannemelijk heeft gemaakt. Verweerder heeft zich dan ook in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat appellant toerekenbaar geen documenten ter staving van zijn reisroute heeft overgelegd. Dit leidt reeds tot de conclusie dat verweerder hem in redelijkheid toerekenbaar ongedocumenteerd heeft kunnen achten. **Hiertegen is eerste gerief gericht.**

Op basis van het resultaat van de taalanalyse heeft verweerder de door appellant gestelde nationaliteit en daarmee zijn hele relaas niet geloofwaardig geacht. Verweerder heeft zich bij het nemen van het bestreden besluit in beginsel kunnen baseren op de door BLT verrichte taalanalyse van 15 augustus 2005 waaruit blijkt dat appellant eenduidig niet te herleiden is tot spraak en cultuurgemeenschap van Liberia. **Hiertegen is twee grief gericht.**

Eerste grief:

Appellant is van mening dat het ontbreken van reisdocumenten ten onrechte aan hem toegerekend is omdat hij tijdens zijn procedure en tijdens zijn gehoren voldoende argumenten naar voren heeft gebracht op grond waarvan hij aannemelijk heeft kunnen maken dat het ontbreken van documenten niet aan hem toe te rekenen te valt. Appellant meent dat van een persoon die als verstekeling aan boord van schip is gegaan redelijkerwijs niet kan worden verwacht gedetailleerde informatie te verschaffen. Appellant heeft immers tijdens zijn eerste gehoor verklaard dat hij niet weet welke kleur het schip had omdat hij in avonduren het schip betrad en kon dus niet zien welke kleur het schip had. Verweerder had moeten motiveren hoe redelijkerwijs van iemand kan worden verwacht om in het donker de kleur van een schip waar te nemen. Appellant heeft geen vlag gezien en daarom kan hij niet verklaren welke vlag het schip voerde. Verweerder had moeten motiveren hoe redelijkerwijs van appellant verwacht kan worden om iets wat hij niet gezien te verklaren. Voorts is appellant van mening dat verweerder had moeten motiveren hoe redelijkerwijs van iemand die als verstekeling aan boord van een schip is gegaan kan worden verwacht om te verklaren wat de naam is van de rederij. Appellant is dan ook van mening dat gelet op de voorgaande verweerder in redelijkheid niet aan appellant had kunnen tegenwerpen dat hij toerekenbaar ongedocumenteerd is. De aangevallen uitspraak kan om die reden in rechte geen stand houden.

De aansprakelijk is beperkt tot het bedrag dat in het voorkomende geval, onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.
The liability shall be limited to the amount which is paid out under the professional liability policy in the matter concerned.

Tweede grief:

Appellant is van mening dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat verweerder zich kon baseren op de resultaten van taalanalyse omdat door appellant een rapport was overgelegd van de experts op het gebied van taalanalyse verbonden aan Bureau Taal Studie waaruit bleek dat de resultaten van taalanalyse van geen kant konden kloppen en van een zeer laag en slecht niveau. Het ging verder dan alleen maar plaatsen van kritische kantekeningen en de rechtbank had daarom rekening moeten houden met de inhoud daarvan. Door dit na te laten heeft de rechtbank een onzorgvuldige beslissing genomen die in rechte geen stand kan houden. als bijlage treft u aan een kopie van het rapport.

Om al deze redenen verzoekt appellant u college om:

1- de aangevallen uitspraak te vernietigen en het hogere beroep gegrond te verklaren;
2- of de zaak terug verwijzen naar verweerder ten einde de aanvraag inhoudelijk te beoordelen;
3- verweerder veroordelen in de kosten van het geding.

Hoogachtend,

K. Mohassel Zadeh

De aansprakelijk is beperkt tot het bedrag dat in het voorkomende geval, onder de beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.
The liability shall be limited to the amount which is paid out under the professional liability policy in the matter concerned.